

الرسالة Ar-Risaalah

(De Boodschap)

As-salaamu 'alaikum
Vrede zij met u

Tweewekelijkse uitgave van de Stuurgroep Islam

Jaargang 6, editie 152 - 11 mei 2013 - Rajab 1, 1434 - Tel: 85.95.800 - Email: riaz.ahmadali@gmail.com - Archief: www.ivisep.org/risaalah

Actueel / Maatschappij

Op weg naar 140 jaar Hindostaanse immigratie

De Islam in Suriname

Met de komst van de Brits-Indische immigranten in Suriname in 1873 namen zij ook hun religie, zeden en gewoonten mee. Van de ongeveer 34.000 als contractarbeiders aangevoerde Hindostanen was zo'n 17% Moslim.

Dat met deze groep de eerste Moslims naar Suriname kwamen, is echter niet helemaal juist. Ten eerste kan worden aangehaald dat een deel van de slaven die uit Afrika werd aangevoerd de Islam aanhing, maar de Europese kolonistators stonden hen niet toe om vrijelijk hun religie en cultuur te belijden. Ten tweede is het zo dat reeds voor de Hindostaanse immigratie in 1873 er Moslims naar Suriname kwamen, die uit India naar omliggende landen (zoals Guyana) waren gehaald en van daaruit na hun contractperiode naar ons land verhuisden. Deze eerste groepen van Moslims zijn echter van weinig betekenis geweest bij de vestiging van de Islam in Suriname. Vandaar dat het begin van de Hindostaanse immigratie in 1873 over het algemeen als startpunt wordt gehanteerd voor wat betreft de vestiging van de Islam hier te lande.

De eerste stadsmoskee van de S.I.V., Keizerstraat

Na de immigratie bleven de Moslims meer dan vijftig jaren in ongeorganiseerd verband hun religie belijden. Naast de led feesten werd toen vooral het Tadjia feest groots gevierd. Dit feest is ter herdenking van het martelaarschap van imaam Hussain, zoon van de vierde kalief Ali (de vierde leider van de Moslims na het overlijden van de Profeet Mohammed, vzmh). Dit feest, dat wordt gevierd door Moslims van de Shia groepering, raakte in de loop der jaren steeds meer op de achtergrond en het maakte plaats voor een grotere herdenking van feestdagen die wel binnen de gangbare Islamitische traditie passen, zoals led ul-Fitr, Offerfeest, Milad un-Nabi (geboortedag van de Profeet Mohammed), Lailat al-Qadr (herdenking eerste openbaring van de Koran), enz.

Er kwam een opleving in de Islam toen er met één van de schepen uit India ook een hoge Moslim-geestelijke als contractarbeider naar Suriname kwam, namelijk de heer Ahmad Khan. Door zijn toedoen werden de onderlinge contacten beter en de behoefte om zich te bundelen werd ook steeds groter. Zo gebeurde het,

dat op zondag 17 november 1929 in het oude theater Thalia ongeveer 600 Moslims uit alle delen van Suriname in vergadering bij elkaar kwamen, alwaar een vereniging werd opgericht met het doel om in groepsverband hun gemeenschappelijke belangen te kunnen behartigen. De initiatiefnemers waren de heren H. Asgar Ali en S. Karamat Ali. De naam, welke toen aan deze vereniging werd gegeven, was "De Surinaamse Islamitische Vereniging", kortweg de S.I.V. De statuten van de vereniging werden voorbereid door mr. J.C. de Miranda, en de vereniging werd als zedelijk lichaam erkend bij resolutie van de Gouverneur d.d. 5 februari 1930 no. 570. De eerste voorzitter van deze eerste Moslimvereniging in Suriname was dhr. H. Asgar Ali. Opgemerkt dient te worden dat vóór de verkiezing van de eerste voorzitter de gemeente al een leider had, namelijk dhr. Sardar Karamat Ali. Ook na de verkiezing van de eerste voorzitter bleef hij de feitelijke leider van de vereniging.

In 1931 werd het perceel naast de synagoge aan de Keizerstraat aangekocht om daar een stadsmoskee te bouwen. Deze moskee werd geopend in augustus 1932. Op dat moment was de oud-Surinaamse bouwtraditie in hout nog voldoende levend om daarin een moskee op artistieke wijze te verwezenlijken (zie foto). Vermeld dient te worden dat dit niet de eerste moskee was in Suriname; er waren eerder al moskeeën gebouwd, zoals te Mattonshoop (rond 1906) en te Krosneburg.

Bronnen:

- Islamitisch maandblad 'Al Haq', uitg. IVISEP, ed. juni-juli 1973 & sept. 1976
- Jubileumboek 25 jaar Surinaamse Islamitische Vereniging
- Islamitisch kwartaalblad 'An Nur' (uitg. S.I.V.), ed. sept. 1999
- De ontwikkeling van de Surinaamse geschiedenis (uitg. Dijkstra, Zeist)
- wikipedia.org

Wordt vervolgd

Website

Artikel van de week:

Wereld Gezinsdag (15 mei)

Lees op www.ivisep.org

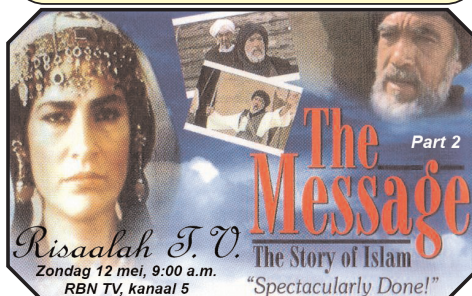
- Ar-Risaalah krant gemist?

- Vorige editie van Risaalah TV gemist?

Bekijk op www.ivisep.org

Op de hoogte blijven van onze updates?

Zoek naar 'ivisep' op Facebook en 'like' ons!

Moederdag

Respect en gehoorzaamheid aan de ouders

De Bijbel

"Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in den Heere; want dat is recht. Eert uw vader en moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte), opdat het u welga, en dat zij lang leeft op de aarde. En zij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren." (Efeziërs 6, 1-4)

"Maar zo enige weduwe kinderen heeft, of kinds kinderen, dat die leren eerst aan hun eigen huis godzaligheid oefenen, en den voorouderen wedervergelding doen; want dat is goed en aangenaam voor God." (1 Timotheüs 5:4)

Manava Dharma Shastra

"De ongemakken die vader en moeder doorstaan bij het voortbrengen van menselijke wezens, kunnen zelfs in honderd jaar niet worden afgelost. Men dient steeds datgene te doen wat deze twee behaagt." (2:226)

De Koran

"Jouw Heer heeft verordend dat jullie niemand dienen dan Hem, en (dat jullie) goedgeend aan jullie ouders. Als een van hen of zij beiden een hoge leeftijd bereiken bij jou, zeg dan niet "Foei" tegen hen en berisp hen niet, en spreek vriendelijke woorden tegen hen. En bescherm hen uit genade onder de vleugel van nederigheid, en zeg: Mijn Heer, heb genade met hen, omdat zij mij grootbrachten (toen ik klein (was))." (17:23, 24, 26)

"Wij hebben de mens opgedragen goed te zijn voor zijn ouders. Maar wanneer zij met jou twisten om (anderen) aan Mij gelijk te stellen, waar jij geen weet van hebt, gehoorzaam hen dan niet. Tot Mij is jullie terugkeer, dus ik zal jullie inlichten over wat jullie deden." (29:8)

Terwijl dit vers het belang van gehoorzaamheid aan de ouders onderstreept, waarschuwt het ook tegen het overdriven van een eigenschap, al is het een goede eigenschap. Het toont aan dat, wanneer een belangrijke plicht in gedrang komt met een hogere, de laatste voorrang heeft boven de eerste.

"Wij hebben de mens opgedragen zijn ouders goed te doen. Zijn moeder heeft het moeilijk wanneer zij hem draagt en zij baart hem met pijn. En het dragen en spenen van hem duurt dertig maanden. Totdat hij, wanneer hij volwassenheid bereikt en veertig wordt, zegt: Mijn Heer, sta mij toe dat ik dank mag zeggen voor Uw gunst, die U mij en mijn ouders heeft geschonken, en dat ik goede daden mag doen die U behagen; en wees goed voor mij aangaande mijn nageslacht." (46:15)

Gehoorzaamheid aan de ouders wordt in 17:23 (zie boven) geplaatst direct na gehoorzaamheid aan Allah, aangezien niemand onder de medemens een hoger recht heeft op iemand dan zijn/haar ouders. Verder is gehoorzaamheid aan de ouders het zaad waaruit - als het kind deze les naar behoren wordt geleerd - de verplichting van gehoorzaamheid ontstaat aan alle vormen van gezag.

Gebeden voor onze ouders

"Onze Heer, verleen mij bescherming, en mijn ouders en de gelovigen op de dag dat de afrekening zal plaatsvinden." (14:41)

"Mijn Heer, vergeef mij en mijn ouders en degene die met geloof mijn huis binnentreedt, en de gelovige mannen en de gelovige vrouwen." (71:28)

De Profeet Mohammed (vzmh)

Abu Hurairah, een gezal van de Profeet, vertelde: Een man kwam naar de Profeet van God (vrede zij met hem), en vroeg: "Wie heeft het grootste recht, dat ik voor hem/haar goed gezelschap ben?" De Profeet antwoordde: "Uw moeder." De man vroeg toen: "En wie daarna?" De Profeet antwoordde: "Uw moeder." Weer vroeg de man: "En daarna?" De Profeet antwoordde: "Uw moeder." "En wie daarna?" vroeg de man voor de vierde keer. De Profeet antwoordde: "Daarna uw vader."

Asma', dochter van Abu Bakr, vertelde: Mijn moeder kwam mij bezoeken terwijl ze een heiden was en ze verwachte liefde van mij. Ik vroeg aan de Profeet: "Zal ik haar wens vervullen?" Hij zei: "Behandel haar zoals zij dat van jou verwacht." (Bukhari)

Religie / Filosofie

Diverse onderwerpen

De waarde van een mens

Een citaat uit een Joods heilig geschrift: "Wie een mens doodt, wordt beschouwd alsof hij de gehele mensheid heeft doodt. En wie een mens redt, wordt beschouwd alsof hij de gehele mensheid heeft gered." (Mishnah Sanhedrin 4:5)

Om de waarde van een mens extra aan te dikken, herhaalt Koran 5:32 het hierboven geciteerde: "Daarom hebben Wij de Kinderen van Israël voorgeschreven dat wie een ziel (mens) doodt - behalve (als vergelding) voor een ziel of het verderf zaaien op aarde - het is alsof hij alle mensen doodde, en dat voor wie iemand laat leven (redt), het is alsof hij alle mensen deed leven..."

Overeenkomst Islam en Winti-geloof

De Winti-religie kent het geloof in één God, Anana Keduaman Keduampon, d.w.z. Anana, Schepper van hemel en aarde. Dit monotheïsme is de allerbelangrijkste overeenkomst tussen de Islam en de Winti-religie.

Geloof in één God nl. Allah, Schepper van de hemelen en aarde, loopt als een rode draad in de Koran.

Over een bijgeloof

Als een uil op het dak van iemand zijn huis zat te krijsen, werd dit als een slecht voorteken gezien, nl. een persoon in dat huis of in de omgeving zou sterven. Dit bijgeloof was in zwang bij de Arabieren in de tijd van de Profeet Mohammed (vzmh). De Profeet schafte dit bijgeloof af. Uilen (haammah) hebben helemaal geen bovennatuurlijke kracht waarmee ze invloed zouden kunnen uitoefenen op het leven en de dood van de mens.

Leviticus, Deuteronomium en Al-Fatihah

Oude Testament, Leviticus 26 en Deuteronomium 28 laten de zegeningen en bestraffingen zien die verbonden zijn aan resp. de gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid aan God. Middels hoofdstuk 1 van de Koran (Al-Fatihah) vragen Moslims dagelijks aan Allah om hen te blijven leiden op het Pad van de Profeten, en hen te beschermen om geen wegen te bewandelen die leiden tot dwalingen en/of Zijn toorn opwekken.

Hypocriete verontwaardiging

Leiders van de Hindoe- en Moslimreligie zijn ontevreden over het besluit van de regering om het leven in concubinaat wettelijk te erkennen, omdat ze vrezen dat daarmee het huwelijk zal worden ondermijnd, zie De Ware Tijd van 27/4/2013, pag. A2.

Echter, bij een ongeregistreerde nikaah en vivaah (moslim- en hindoehuwelijk) - die wel de goedkeuring en zegen dragen van religieuze leiders - kunnen partners over en weer geen enkele rechten doen gelden, ze zijn overgeleverd aan elkaars grillen. Kortom, een ongeregistreerde nikaah en vivaah is puur ongehoud samenwonen, niet meer dan dat, en dus nul komma nul waard. En toch wordt het geaccepteerd. Bij concubinaat echter worden er voorwaarden gesteld aan het samenwonen, waardoor partijen aanspraak maken op bepaalde rechten.

De vraag is: Wat is erger, concubinaat of ongeregistreerde nikaah en vivaah?
Ahmad Jhawini